

شماره ۱۱۷۷-۹

تاریخ ۲۷ راج ۱۳۶۲

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

بجانبی

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۹۱۷۵۴ مورخ ۱۳۶۲/۲/۲۶ دولت در خصوص
اعزام دانشجو به خارج از کشور که در جلسه علنی روز یکشنبه ۶۴/۱/۲۵
مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، در اجرای
اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن شورای
محترم به پیوست ارسال میشود. / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۲۶
۵۴

اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری
شماره ۳۲۴۰
تاریخ ۲۷ راج ۱۳۶۲

بیمه

لایحه " اعزام دانشجو به خارج از کشور "

فصل اول - کلیات

ماده ۱ - بمنظور کمک به تامین نیروی انسانی متعهد متخصص مورد نیاز کشور و شناخت نوآوریهای علمی دنیا و آشنایی با آخرین تجربیات کشورهای خارجی در زمینههای مختلف علمی، فنی و تخصصی، وزارت فرهنگ و آموزش عالی که در این قانون " وزارت " نامیده میشود، اقدام به اعزام دانشجو به خارج از کشور مینماید.

ماده ۲ - اعزام شوندگان باید دارای شرایط زیر باشند.

الف - ایمان و اعتقاد به اسلام، نظام جمهوری اسلامی، قانون اساسی، ولایت فقیه

ب - تقوا، کهنشانه آن انجام واجبات و اجتناب از محرمات است.

ج - عدم وابستگی به احزاب و گروههای ملحد و محارب.

تبصره - اقلیتهای دینی مصرح در قانون اساسی، از شرط ایمان و اعتقاد به اسلام مستثنی هستند.

ماده ۳ - اعزام دانشجویان پسر، که دارای مدرک تحصیلی لیسانس و بالاتر هستند با در نظر گرفتن ظرفیت دانشگاههای کشور و امکانات ارزی، رشتههای مورد نیاز و کمالات ضروری صورت خواهد گرفت. وزارت هرسال یکبار این موارد را تعیین خواهد کرد. در شرایط مساوی اولویت با لیسانسهای متاهل می باشد.

تبصره ۱ - زنان لیسانس و بالاتر با توجه به سایر ضوابط مندرج در این قانون، تنها در صورتیکه ازدواج کرده باشند و در معیت همسر خویش میتوانند داوطلب اعزام شوند.

تبصره ۲ - بمنظور افزایش ظرفیت پذیرش دانشگاهها وزارت برنامه و بودجه موظف است معادل مبلغ صرفه جوئی ارزی که در این قانون انجام میگردد، بودجه ارزی دانشگاهها را اضافه نماید، بر این مبنا وزارت علاوه بر بودجه مربوط به توسعه دانشگاهها موظف است معادل صرفه جوئی را در جهت توسعه دانشگاهها مصرف نماید.

ماده ۴ - وزارت موظف است هرسال راسا تعدادی از فارغ التحصیلان را که دارای مدرک لیسانس یا بالاتر میباشند بعنوان بورسیه برای کسب تخصصهای لازم در رشتههای ضروری، به خارج از کشور اعزام کند. همچنین اعزام بورسیه های وزارتخانهها و موسسات دولتی دیگر که تحصیلات یا تحقیقاتشان منجر به اخذ مدرک دانشگاهی می شود، با توجه به ضوابط این قانون و لزوم اخذ تخصص در رشتههای ضروری از طریق وزارت صورت میگردد.

ماده ۵ - موسسات، شرکتهای خصوصی و افراد حقیقی در صورت تحصیل ارز از طرق قانونی،

تاریخ: ۲۷ اردیبهشت ۱۳۶۷
شماره: ۱۱۶۷
اداره کل خبرگزاریهای کهن

بیمانی

می‌توانند با توجه به شرایط و مقررات این قانون تا ۲٪ ارز خود را به اعزام دانشجویان اختصاص دهند .

ماده ۶ - وزارت موظف است فهرست اسامی دانشگاه‌های دنیا را که به لحاظ علمی دارای اعتبار لازم بود و به لحاظ اخلاقی با النسبه واجد صلاحیت باشند تهیه و به‌دوای طلب اعلام نماید و فقط پذیرشهای تحصیلی این دانشگاه‌ها را برسمیت بشناسد و دانشجویان موضوع این قانون را منحصرأ به آنها اعزام کند .

فصل دوم - امتحان اعزام و نحوه‌گزینش

ماده ۷ - انتخاب داوطلبان بصورت زیر انجام میگردد .

الف - صلاحیت علمی افراد براساس سوابق دانشگاهی متقاضی و آزمون علمی تعیین میشود چنانچه تعداد داوطلب بیش از تعداد موردنیاز باشد اولویت افراد برحسب صلاحیت علمی خواهد بود .

ب - صلاحیت اخلاقی داوطلبان با توجه به مقررات ماده ۲ توسط یک هیات بررسی صلاحیت اخلاقی مورد بررسی قرار میگردد .

ماده ۸ - وزارت موظف است کلاسهای جهت تقویت زبانهای که تدریس آن در ایران امکان پذیر است و آموزش مسائل اخلاقی و اجتماعی برای دانشجویانی که برای اعزام قبول شده‌اند ، دایر نماید .

فصل سوم - هزینه تحصیل و پروانه ارزی و تعهدات مربوط به آنها

ماده ۹ - دولت موظف است تا زمانی که نیاز کشور رفع نشده است و داوطلبان واجد شرایط ، به ترتیب مذکور در این قانون وجود دارند ، اعتبار لازم برای بورس و وام تحصیلی را در بودجه کل کشور منظور و نیز سهمیه ارزی مربوط را پیش بینی کند .
تبصره - میزان بورس و وام تحصیلی به هریک از دانشجویان و همچنین مبلغ ارزی هریک از دانشجویان مشغول تحصیل در خارج از کشور ، همه ساله با پیشنهاد وزارت و تصویب هیات وزیران تعیین میشود .

ماده ۱۰ - متناسب با میزان بودجه و رعایت آئین نامه‌های مربوطه ، دولت هر سال علاوه بر دانشجویان ممتاز به تعدادی از دانشجویان اعزامی که امکان تأمین هزینه‌های تحصیلی خود را نداشته باشند در قبال اخذ تعهد رسمی ، بورس یا وام تحصیلی اعطاء مینماید .

تعمیر

تبصره - اعطای کلیه بورسهای آموزشی (اعم از بورسهای دولتی و بورسهائی که کشورهای دیگر در اختیار دولت ایران می گذارند) و نیز وام تحصیلی از طریق وزارت انجام می گیرد .

ماده ۱۱ - کسانی که با استفاده از بورس تحصیلی دولت به خارج میروند باید متعهد شوند و تضمین بپردازند که دو برابر و حداکثر ده سال ، و کسانی که از وام استفاده میکنند ، ۱/۵ برابر و حداکثر ۸ سال ، و کسانی که از ارز تحصیلی استفاده مینمایند برابر مدتی که در خارج از کشور تحصیل کرده اند و حداکثر ۶ سال ، در محلی که وزارت مربوطه تعیین میکند خدمت کنند .

ماده ۱۲ - دانشجویانی که از بورس و یا وام کامل تحصیلی استفاده می کنند ، فقط میتوانند اشتغال به کارهای علمی داشته باشند . دانشجویان دیگر نیز فقط با اجازه سرپرستی میتوانند به کارهای بی بردا زند که مغایر با شئون و وظایف اسلامی نباشد و موجب عدم موفقیت آنها در تحصیل نگردد .

ماده ۱۳ - ارز تحصیلی تنها به کسانی تعلق میگیرد که مطابق مقررات این قانون برای ادامه تحصیل به خارج از کشور ، اعزام شوند .

تبصره - دانشجویانی که قبل از تصویب این قانون اعزام شده اند مشمول این ماده نبوده و در این مورد طبق ضوابط گذشته با آنان رفتار خواهد شد .

ماده ۱۴ - مشمولان نظام وظیفه بشرط عدم غیبت با سپردن تعهد می توانند جهت ادامه تحصیل طبق ضوابط وزارت به خارج اعزام شوند .

فصل چهارم - سرپرستی دانشجویان

ماده ۱۵ - بمنظور حل مشکلات و نظارت و سرپرستی و مراقبت کامل دانشجویان ایرانی در خارج از کشور ، به تناسب نیاز ، سرپرست یا سرپرستان به ریاست یکی از آنان تعیین و به کشورهای مختلف اعزام میشوند . سرپرستان و روسای سرپرستی به پیشنهاد وزیر فرهنگ و آموزش عالی و حکم وزیر امور خارجه منصوب میگردند .

ماده ۱۶ - سرپرستی ضمن رعایت مصالح سیاست خارجی و هماهنگی با نمایندگی وزارت امور خارجه ملزم به اجرای دستورالعملها و مقررات وزارت فرهنگ و آموزش عالی در رابطه با امور تحصیلی و اخلاقی دانشجویان میباشد .

تبصره - چگونگی ارتباط اداری و مالی سرپرستی با نمایندگی وزارت امور خارجه و برطبق آئین نامه ای خواهد بود که بتصویب وزیر فرهنگ و آموزش عالی و وزیر امور خارجه

بیتعالی

میرسد .

- ماده ۱۷ - شرایط سرپرستان به قرار زیر است .
- الف - ایمان و اعتقاد به اسلام و ولایت فقیه ، نظام جمهوری اسلامی و قانون اساسی .
- ب - تقوا ، که نشانه آن انجام واجبات و اجتناب از محرّمات است .
- ج - تاهل .
- د - داشتن حداقل مدرک لیسانس یا معادل آن .
- ه - توانایی کافی برای انجام وظایف سرپرستی .
- و - آشنایی لازم به زبان دانشگاهی کشور محل ماوریت و یابیکی از زبانهای بین المللی رایج در آن کشور .
- ز - داشتن حداقل سه سال سابقه کار در امور آموزشی و فرهنگی .
- تبصره - وزارت میتواند از علمای حوزه های علمیه که به جز بند " ز " سایر شرایط را دارا باشند جهت سرپرستی انتخاب نماید .
- ماده ۱۸ - وظایف سرپرستان بشرح زیر است .
- الف - کمک و راهنمایی به دانشجویان در تهیه مسکن .
- ب - بررسی وضع علمی و اخلاقی دانشگاههای کشور محل خدمت و تهیه گزارشهای لازم سالانه از آنها برای وزارت فرهنگ و آموزش عالی .
- ج - نظارت بر امور تحصیلی دانشجویان و اخلاق و رفتار آنان .
- د - ارسال گزارش از وضع تحصیلی و اخلاق و رفتار دانشجویان به وزارت فرهنگ و آموزش عالی در هر سال یا نیمسال یا فصل بر حسب نظام تحصیلی دانشگاه محل .
- ه - همکاری در اخذ پذیرش داوطلبانیکه از طرف وزارت فرهنگ و آموزش عالی معرفی میشوند .
- و - نظارت بر وضع اخلاقی و اعتقادی و تحصیلی سایر دانشجویان که در محل ماوریت سرپرستی بتحصیل اشتغال دارند .
- ز - دانشجویان مشمول بند " و " در صورت تایید سرپرستی جز مزایای ارزی از سایر مزایا برخوردار میشوند .
- ماده ۱۹ - تحصیل فرزندان افرادی که بصورت مجاز در کشور خارجی زندگی مینمایند بلامانع بوده و سرپرستی موظف است به کار آنان نظارت داشته باشد .
- ماده ۲۰ - وزارت موظف است مطابق آئین نامه های مربوط پس از وصول گزارش سرپرستی ها و رسیدگی به وضع دانشجویانی که از حیث اخلاق و رفتار شایستگی ندارند و یا در تحصیلات ، پیشرفت لازم را حاصل نکردند با تذکر قبلی نسبت به قطع بورس ، وام تحصیلی و یا ارز تحصیلی آنان اقدام نموده و از تمدید مجوز خروج تحصیلی ایشان خودداری نماید .

بیت

- ماده ۲۱ - وزارت موظف است ظرف ۳ ماه آئین نامه مربوط به موارد زیر را تهیه و بتصویب وزیر فرهنگ و آموزش عالی برساند .
- ارز تحصیلی
 - حداکثر مدت اقامت و اشتغال به تحصیل
 - طی دوره های کارآموزی و تخصصی
 - مقررات مربوط به مشروط شدن و تجدید درسا
 - مسائل مربوط به چگونگی تحصیل در دانشگاه های خارج
 - ضوابط مربوط به مراعات اصول اخلاقی و عقیدتی
 - مشمولیت نظام وظیفه
- ماده ۲۲ - از تاریخ تصویب این قانون ، کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون ، لغو میگردد .
- لایحه قانونی فوق مشتمل بر بیست و دو ماده و هشت تبصره در جلسه روز یکشنبه بیست و پنجم فروردین ماه یک هزار و سیصد و شصت و چهار به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است . / ض

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی
۲۶
۲۴